

رهبر معظم انقلاب در پیامی به نشست سالانه اتحادیه انجمن های اسلامی دانشجویان در اروپا تأکید کردند

روی آوردن به نظام عادلانه ملی و بین المللی دعوی بزرگ ایران اسلامی

۲

«ایران» به بهانه انتقادات

به سخنان اخیر وزیر امور خارجه در نشست فعالان اقتصادی بررسی می کند

چرا حرف عراقچی سوء تفاهم برانگیز شد؟

۴

«ایران» عملکرد ۹ ماهه بازار سرمایه در تأمین مالی را بررسی کرد

نمره بورس در پول رسانی به تولید

۹

بهرام بیضایی کارگردان و نویسنده بزرگ ایران در ۸۷ سالگی چشم از جهان فروبست

غروب در دیار غرب

۱

آیا بود چه ریزی سال آینده می تواند اقتصاد تک محصولی را تغییر دهد؟

بود چه ۱۴۰۵؛ تغییر مسیر به سمت سرمایه گذاری و فناوری

رشد ۱۵ درصدی اعتبارات تولیدات فرهنگی (پویانمایی و بازی های رایانه ای) به مبلغ ۱۰۰۰ میلیارد تومان و رشد تنها ۵ درصدی اعتبار صدا و سیما و سازمان تبلیغات اسلامی از تصمیمات جسورانه دولت در بودجه ۱۴۰۵ است.

۳

درباره کافهای متفاوت که در آن زبان اشاره حرف اول را می زند

قهوه تلخ، گوشه دنج

۱۸

رئیس جمهوری در گفت وگوی تفصیلی با رسانه Khamenei.ir تبیین کرد

برنامه ۲۰ بندی دولت برای معیشت مردم

- از حمایت ها و پشتیبانی های مقام معظم رهبری در جلسات آشکار و اختصاصی قدردانی می کنم
- کشور در بسیاری از قسمت ها با ناترازی های بزرگی مواجه است؛ انرژی، آب، مالی، مدیریتی، سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی جزو همین مسائل است و ما دروسعت زیادی با این مشکلات مواجهیم
- وقتی دولت را به دست گرفتیم ۲۰ هزارمگاوات کسری انرژی داشتیم که درطول سال ها ایجادشده بود. از ۱۴ هزارمگاوات انرژی برق آبی هم به دلیل کاهش ۴۰ درصدی بارندگی نتوانستیم بطورکامل استفاده کنیم درنتیجه کسری انرژی ما به حدود ۳۰ هزارمگاوات رسید
- همین امسال بیش از ۳ هزار مگاوات انرژی خورشیدی را وارد شبکه کردیم. در حالی که طی سال های گذشته تنها یک هزار مگاوات درجریان بود. هر هفته حدود ۳۰۰ مگاوات پنل خورشیدی وارد شبکه می شود

زلزله بم؛ بازخوانی یک آزمون جمعی

یادداشت

سید صیاء هاشمی معاون اول رئیس جمهور

زلزله ویرانگر بم در پنجم دی ماه ۱۳۸۲ نه تنها یک فاجعه طبیعی مصیبت بار، بلکه «لحظه ای آشکار ساز» در تاریخ اجتماعی ایران است؛ لحظه ای که ظرفیت ها و چالش های جامعه، میزان اعتماد اجتماعی و کیفیت پیوند میان مردم و نهادها را به طور عینی نمایان کرد. بازخوانی این تجربه در بیست و دومین سالگرد آن نه فقط یادآوری یک اندوه مشترک ملی، بلکه فرصتی برای اندیشیدن به وضعیت کنونی جامعه ایران و نحوه مواجهه اش با بحران های احتمالی آینده است.

آنچه در این حوزه می تواند شرایط اجتماعی کشور را بعد از ۲۲ سال به خوبی به تصویر بکشد، توجه به موضوع سرمایه اجتماعی و فراز و فرود آن در جامعه ایران است. سرمایه اجتماعی مجموعه ای مرکب از آگاهی، اعتماد متقابل، هنجارهای همکاری و شبکه های ارتباطی است که امکان کنش جمعی مؤثرتر را فراهم می کند. جامعه شناس شهیر «رابرت پاتنام» میان دو نوع «سرمایه اجتماعی» تمایز قائل می شود: سرمایه اجتماعی «پیوندهنده» که همبستگی درون گروهی را تقویت می کند و سرمایه اجتماعی «پل ساز» که میان گروه ها، طبقات و نهادهای مختلف جامعه ارتباط برقرار می سازد. زلزله بم به روشنی نشان داد که جامعه ایران در آن مقطع زمانی از هر دو نوع سرمایه اجتماعی در سطح بالایی برخوردار بوده است. در روزها و هفته های پس از زلزله، موج گستردگی ای همدلی ملی، مشارکت داوطلبانه، کمک های مردمی و حضور نیروهای امدادی خودجوش به راه افتاد. این واکنش جمعی مصداق بارز فعال شدن سرمایه اجتماعی پل ساز بود؛ سرمایه ای که فراتر از مرزهای قومی، طبقاتی و

جغرافیایی عمل و حس «ما بودن» را در مقیاس ملی تقویت کرد. در عین حال شبکه های محلی، خانوادگی و خویشاوندی نیز نقش مهمی در امداد رسانی اولیه داشتند که نشان دهنده قدرت سرمایه اجتماعی پیوندهنده در سطح خرد و محلی است. با وجود این سرمایه اجتماعی به عنوان یک سرمایه مشترک میان شهروندان و اجزای مختلف جامعه، پدیده های آسیب پذیر است و چنانچه نهادینه نشود، قهرراً در معرض فرسایش قرار می گیرد. تجربه بم نشان داد که اگرچه همبستگی اجتماعی در مرحله امداد بسیار بالا بود، اما در مرحله بازسازی، این سرمایه به درستی سازماندهی و پایدار نشد. ضعف نهادهای واسطه، فقدان مشارکت واقعی مردم بومی در تصمیم گیری ها و تمرکز بیش از حد بر بازسازی کالبدی، موجب شد سرمایه اجتماعی ایجاد شده نتواند به بازسازی اجتماعی پایدار بینجامد.

زلزله بم همچنین پرده از مخاطرات نابرابری های اجتماعی برداشت. بیشترین قربانیان زلزله از میان اقشار کم درآمد و ساکنان خانه های ناایمن بودند؛ واقعیتی که نشان می دهد بلایای طبیعی هرچند همگانی به نظر می رسند، اما پیامدهایشان به شدت طبقاتی است. از نظر پاتنام جوامعی که سرمایه اجتماعی ضعیف تری دارند، معمولاً با نابرابری های ساختاری عمیق تری مواجه اند و همین امر تابآوری آنها را در برابر بحران کاهش می دهد.

یکی از عمیق ترین پیامدهای اجتماعی زلزله، فروپاشی شبکه های پیوند و اعتماد محلی در بم بود. محروم شدن جامعه از بخش قابل توجهی از جمعیت، از جمله معلمان، پزشکان و نخبگان محلی، به تضعیف سرمایه اجتماعی پیوندهنده انجامید. این امر به چالش هویت محلی، احساس تنهایی جمعی و گسست نسلی دامن زد؛ مسأله ای که حتی سال ها پس از بازسازی فیزیکی شهر نیز ادامه یافت و نشان داد بازسازی بدون احیای شبکه های اجتماعی ناقص خواهد بود.

اکنون ۲۲ سال پس از زلزله بم، جامعه ایران در شرایط اجتماعی متفاوتی قرار دارد. سطح آگاهی عمومی

مزایده عمومی

شماره ۱۴۰۴/۱۹ املاک مازاد بانک ملت

شرکت توسعه بازاریابی و فروش ماه

پا وکالت از بانک ملت

جهت مشاهده جزئیات

مزایده اسکن نمایند

www.maadmellat.ir

نهادسازی فرهنگی؛ شرط گذار میراث ناملموس از ثبت به حیات اجتماعی

یادداشت

سید رضا صالحی امیری وزیر میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی

برای گفت وگو میان انسان، جامعه و امر متعالی محسوب می شود. از این منظر آینده کاری بخشی از سرمایه فرهنگی و هنری ایران است. رمز ماندگاری فرهنگ ایرانی در میراث آن زیبایی شناختی - نقشی بنیادین در استمرار هویت ایفا کرده است. بناها ممکن است دچار تغییر شوند، اما فرهنگ، اگر در متن زندگی مردم حضور داشته باشد، همواره قابلیت احیا دارد. در این میان ظرفیت ایران در حوزه میراث ناملموس، به مراتب فراتر از آن چیزی است که تاکنون در سیاست گذاری فرهنگی مورد توجه قرار گرفته است. ثبت های جهانی اگر به مرحله «زیست اجتماعی» نرسند، به بایگانی افتخارات فروکاسته می شوند. ازاین رو مسأله اصلی پس از ثبت «احیای فعال» است؛ احیایی با رویکردی زیست محور، آینده نگر و خلاقانه.

احیای هنر آینده کاری، مستلزم عبور از دوگانه کاذب «سنت/مدرنیته» است. سنت، اگر به بازتولید ایستا محدود شود، به نوستالژی بدل می شود و مدرنیته، اگر از ریشه های فرهنگی خود گسسته باشد، به بی هویتی می انجامد. نظریه احیای میراث ناملموس در معماری ایرانی بر این اصل استوار است که سنت، زمانی زنده می ماند که قابلیت ترجمه به زبان زمان و تداوم حیات در حال را داشته باشد. این ترجمه، نه تحریف است و نه انکار گذشته، بلکه شرط بقا و تداوم است.

در این چهارچوب، نهادسازی نقشی محوری دارد. بدون شکل گیری تشکلهای صنفی و علمی غیردولتی، احیای میراث به کنش هایی پراکنده و پروژه های تقلیل می یابد. انجمن های تخصصی،

ثبت جهانی میراث فرهنگی، در معنای عمیق و تمدنی خود، مداخله ای آگاهانه در فرایند بازسازی، بازتعریف و بازتولید هویت فرهنگی ملت هاست. آن گاه که یک هنر یا آیین در فهرست جهانی ثبت می شود، اقدامی ارزشمند اما ناتمام تلقی می گردد. پرسش اصلی این است: «پس از ثبت، چه افقی گشوده می شود؟» ثبت «هنر آینده کاری در معماری ایرانی» را باید در همین افق تحلیلی خواند؛ نه به مثابه نقطه پایان، بلکه به عنوان آغاز یک جریان سازی فرهنگی و معماری.

ایران زمین در طول تاریخ خود واجد نوعی «عقلانیت فرهنگی» بوده است؛ عقلانیتی که تداوم هویت را در دل دگرگونی های سیاسی، اجتماعی و تاریخی ممکن ساخته است. سال ها پیش در مقاله ای با عنوان «رمز ماندگاری فرهنگ ایرانی» بر این نکته تأکید کرده ام که تداوم حیات ایران پیش از آنکه بر قدرت سخت یا انسجام سیاسی استوار باشد بر «غنا ی فرهنگی» این سرزمین تکیه دارد؛ غنایی که در آن، معماری، هنر، معنا و معرفت، در زیست فرهنگی، به هم بسته معنا و مفهوم پیدا می کنند.

هنر آینده کاری، در این چهارچوب، صورت بندی یک جریان فرهنگی است. جهانی که در آن، نور، نه عنصری فیزیکی، بلکه حامل معناست؛ فضا، میدان تجربه ای زیباشناختی و معرفتی است و معماری، نه سازه های خاموش، بلکه زبانی

بهرام بیضایی کارگردان و نویسنده بزرگ ایران در ۸۷ سالگی چشم از جهان فروبست

غروب در دیار غرب

گروه فرهنگی - تلخی خبر هر مرگی به اندازه اعتبار زندگی هر انسانی است و بی شک مرگ انسانی در قامت استاد بهرام بیضایی، غم بزرگی ست که تاریخ فرهنگ و هنر ایران را سوگوار این میراث ملی می کند. مرگ او حتی روایت حیرت انگیزی از همدستی تقویم و تقدیر است تا او درست در روز تولد هشتاد و هفت سالگی اش درگذرد.

بارها گفته بود موطن و مسلک او عالم فرهنگ است. عشقی عظیم به ایران داشت و به رغم تنگ نظری ها علیه او و خانواده اش لحظه ای از برکشیدن و پاس داشتن میراث فرهنگی ایران دست نکشید. بهرام بیضایی علاوه بر کارگردانی و نمایشنامه نویسی در سینما و تئاتر، عرصه های دیگری چون تدوین، ساخت عنوان بندی و تهیه کنندگی را هم تجربه کرده است.

او از سال ۱۳۴۰ تا کنون ۲۴ فیلم کوتاه و بلند را کارگردانی و یا تدوین کرده است. این کارگردان که نوشتن ۳۰ نمایشنامه را در کارنامه کاری اش دارد، تاکنون چندین اجرای تئاتر نیز داشته است. این هنرمند نگارش بیش از ۵۰ فیلمنامه، پنج روایت و شش پژوهش را نیز در کارنامه خویش به ثبت رسانده است.